

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010176
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného

T. O.

nar. XX.XX.XXXX v L. X., trvale bytom L. X., G. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu Ružomberok,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/52/2022 zo dňa 18. októbra 2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/52/2022 zo dňa 18. októbra 2022 bol obžalovaný T. O. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 4. augusta 2021 asi o 18.50 h v priestoroch herne Falko, v budove bývalého hotela T. na adrese L. X., S. X/X, bez predchádzajúceho verbálneho alebo fyzického konfliktu, fyzicky napadol Y. X., ktorý v herni hral na jednom z automatov tak, že ku nemu pristúpil zozadu z jeho ľavej strany, ihneď po vojení do herne mu začal vulgárne nadávať, povedal mu, že mu budú všetci platiť a má mu dať všetko čo má, na čo mu Y. X. povedal, aby ho nechal na pokoji, vtedy ho obv. T. O. udrel ľavou rukou do tváre vedľa ľavého oka, po čom sa Y. X. zohol a chytil si rukami tvár a vtedy ho obv. T. O. kopol kolenom do oblasti ľavej strany hrudníka, do rebier, následne sa Y. X. schoval za automaty, pričom obv. T. O. mu neustále vulgárne nadával, kričal na neho a vyhrážal sa mu, že ho zabije, kedy ich upozornila čašníčka herne, aby sa išli hádať von, na čo obv. T. O. vyšiel z herne von, Y. X. vyšiel spoza automatov, avšak obv. T. O. sa opäť do herne vrátil, Y. X. sa opäť schoval za automaty, kde na neho obv. T. O. kričal, vulgárne mu nadával a vyhrážal sa mu, že ho zabije, čo sa zopakovalo dvakrát, pričom Y. X. medzitým privolať hliadku polície, na ktorej príchod vyčkal v priestore hernej čím týmto konaním obv. T. O. spôsobil Y. X. pomliaždenie tváre a zlomeninu 7. a 8. rebra vľavo, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 04.08.2021 v trvaní najmenej 21 dní, spočívajúcom v radiačnej záťaži pri zobrazovacích vyšetreniach, v bolestivosti stredne menšej intenzity na tvári a v bolesti stredne veľkej intenzity hrudníka s diskomfortom pri polohovaní pri spánku v ľahu, pri defekácii, kýchaní, kašľaní a všetkých činnostiach súvisiacich s pohybom trupu, a s prihliadnutím k povahe vyhrážok, k fyzickému napadnutiu a k celkovému agresívnemu správaniu sa, vyhrážky zabitím zo strany obv. T. O. vzbudili u Y. X. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o treste odňatia slobody včas podaným odvolaním napadol obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že okresný súd nesprávne aplikoval zásady ukladania trestov, keď sa riadil len maximálnou hornou hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu a vôbec nezohľadnil dolnú hranicu trestnej sadzby. Výmera uloženého trestu sa tak javí neprímerane prísna, nespĺňa účel a funkciu trestu. Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, skutok úprimne oľutoval, a preto bol dôvod na aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd túto skutočne nedostatočne zohľadnil. Obžalovaný tiež namietal, že v konaní došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, pretože prokurátor po otvorení hlavného pojednávania čítal obžalobu v prítomnosti svedkov, ktorí ešte len mali byť v konaní vypočutí, čím mohli byť pri svojich výsluchoch ovplyvnení. V závere obžalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný navrhol vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obhajca obžalovaného na dôvodoch odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom k tomu, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného o vine, odvolací súd preskúmaval len napadnutý výrok o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov, keď dôsledne vyhodnotil všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti, najmä spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd konštatuje, že vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní bolo okresným súdom v napadnutom rozsudku zohľadnené použitím ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., teda poľahčujúcej okolnosti. Použitie ďalšieho zmierňujúceho ustanovenia tak, ako sa ho domáhal obžalovaný, t. j. v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je obligatórne aplikovateľné zo strany súdu pri vyhlásení viny obžalovaného, pričom žiadne iné okolnosti mimoriadneho významu v danom prípade u obžalovaného zistené neboli.

Súd prvého stupňa pri úvahách o výroku o treste správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona a dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák. Následne pri rovnakom pomere poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšie trestného z troch zbíhajúcich sa trestných činov. Tvrdenie obžalovaného, že súd prvého stupňa pri určení konečnej výmery trestu vychádzal prioritne z hornej hranice trestnej sadzby sa nezakladá na pravde. Práve naopak, trest odňatia slobody uložený v trvaní 1 roka je trestom vymeraným skôr pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, ako pri hornej hranici trestnej sadzby, ktorá bola v danom prípade vo výmere 3 roky. Takýto trest sa krajskému súdu javil skôr ako mierny. Bolo zrejmé, že súd prvého stupňa k jeho uloženiu pristúpil práve pre vyhlásenie o vine, ktoré dal obžalovaný pred súdom. Inak by ho postihol trest prísnejší.

Obžalovaný sa síce priznal k spáchaniu skutku, ale táto sama okolnosť neodôvodňuje pristupovať k jeho osobe ako k prvotrestanému páchatelovi, ktorý by sa trestnej činnosti dopustil z dôvodu jednorazového zlyhania z inak riadneho vedenia života. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že obžalovaný bol

doposiaľ 5 - krát súdne trestaný, z toho iba jedno odsúdenie má toho času zahladené. Opakovane mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Navyše je potrebné poukázať na závažnosť a následky skutku, ktorého sa aktuálne dopustil. Naplnil ním skutkové podstaty až troch trestných činov, všetkých násilného charakteru.

Odvolací súd je preto v zhode so súdom prvého stupňa názoru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je trestom zákonným a spravodlivým.

Uložený trest zohľadňuje osobu obžalovaného, celkové okolnosti prípadu, charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu, zásady generálnej a individuálnej prevencie, teda je v súlade so zásadami na ukládanie trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Ako taký je tento trest vyslovene potrebný na jeho nápravu a prevýchovu, keďže v minulosti mu uložené tresty pri jeho náprave zlyhali.

Okresný súd rovnako správne postupoval pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o obžalovaným namietaný procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Nezistil ani namietané porušenie práva na obhajobu obžalovaného počas celého trestného konania. Prečítanie znenia obžaloby prokurátorom v prítomnosti osôb predvolaných súdom prvého stupňa nie je zásahom do práv obžalovaného. V konečnom dôsledku ani nebolo pristúpené k výsluchu svedkov s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine za spáchaný skutok, ktorý súd prvého stupňa prijal, a následne vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Z vyššie rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.